

**KUNST I DET
OFFENTLIGE RUM**

ART IN PUBLIC SPACE

**KUNST IM
ÖFFENTLICHEN
RAUM**

HÆRVEJEN

VIBORG KONGEHYLDNINGS MONUMENT
MARGRETHE I OG ERIK AF POMMERN

“HVOR LIGGER DET OFFENTLIGE RUM?”

Spørgsmålet er ligetil. Og det kan besvares, selvom man ikke så let kan se, hvor grænsen går. Det regner i det offentlige rum. Solen skinner i det offentlige rum. Du kan høre fuglefløjt og musik i det offentlige rum. Og i det hele taget bruge dine sanser grænseløst i det offentlige rum. Du er selve sanseapparatet; du er naturen midt i naturen. Du er også kulturen midt i kulturen. Du har en viden og erfaring, der er meget lig den, som mennesker før dig har brugt på at finde den bedste vej mellem to punkter. Som det er sket på Hærvejen op og ned gennem Jylland siden tidernes morgen.

Denne folder er til dig, der har valgt at ofre opmærksomhed på Hærvejen. Det er en fysisk strækning, men også et mentalt rum. Det er et offentligt rum med få muligheder for at købe noget undervejs eller lade sig distrahere. Hærvejen giver plads til fordybelse. I naturen og den kultur der har skabt vejen, ad hvilken du bevæger dig.

OM HÆRVEJSPROJEKTET

Statens Kunstfonds Udvalg for Kunst i det Offentlige Rum har igangsat et projekt ud af nysgerrighed overfor det offentlige rum. Tolv kunstnere med hver deres arbejdsfelt fra kompositionsmusik over kunsthåndværk, design, arkitektur, billedkunst, scenografi og til litteratur bidrager med værker langs vandre-, cykle- og rideruten fra Viborg til den danske grænse i syd. Målet er at etablere et forløb af kunstoplevelser langs Hærvejen i Jylland. Hver kunstner er bevilget 400.000 kr. til at udforme et frit værk. Præmissen lød: Hellere et ideelt drømmeprojekt indenfor den økonomiske ramme end en bunden opgave.

Det er første gang i Statens Kunstfonds historie, at samtlige kunstarter er stillet en opgave i det offentlige rum. 12 kunstnere giver deres bud på Hærvejen som mentalt og fysisk rum. På de følgende sider kan du læse om de 12 kunstnere og deres projekter, og se billeder fra tilblivelsen af værkerne. Du kan ligeledes holde dig orienteret om, hvordan projektet udvikler sig, se kunstnernes skitseforslag og hvilke tilknyttede arrangementer, der findes på Statens Kunstfonds hjemmeside: <http://www.kunst.dk/billedkunst/kunstedetoffrum/haervejen/>

God fornøjelse!

"WHERE IS PUBLIC SPACE?"

The question is straightforward. And it can be answered even though it can be difficult to see where the line is drawn. It rains in public space. And the sun shines in public space. You can hear birds singing and music playing in public space. Altogether you can use your senses limitlessly in public space. You are the sense apparatus itself; you are nature in the midst of nature. You are also culture in the midst of culture. You have a knowledge and an experience similar to the one, human beings before you used to find the best path between two points. Just like it has been done on Hærvejen throughout Jutland since the beginning of time.

This booklet is for you, who has chosen to dedicate your attention to Hærvejen. It is a physical path but also a mental room. It is a public room with limited options to buy anything or to get distracted on your way. Hærvejen gives room for dedication. To nature as well as to that culture which has created the road along which you are moving.

ABOUT THE HÆRVEJ PROJECT

The Danish Arts Foundation's Committee for Public Art has initiated a project, which stems from curiosity about public space. 12 artists each in their field of activity, from musical composition to arts and crafts, design, architecture, visual art, scenography and finally to literature, contribute with works of art along this hiking, biking and riding path from Viborg to the Danish border in the south.

The goal is to establish a sequence of art experiences along Hærvejen in Jutland. Each artist has been granted 400.000 DKK to shape a free work of art. The premise was: Rather an ideal dream project within the economical frame than a limited assignment.

This is the first time in the history of The Danish Arts Foundation that all art forms have been given an assignment in public space. 12 artists present their vision of Hærvejen as a mental and physical space.

In the following pages you can read about the 12 artists and their projects, as well as see pictures from the making of their different works of art. You can also keep yourself oriented on the development of the projects, see the artists' sketches and follow the various events that accompany the different works of art on the webpage of the Danish Arts Foundation:

<http://www.kunst.dk/billedkunst/kunstidetoffrum/haervejen/>

Enjoy!

“WO LIEGT DER ÖFFENTLICHE RAUM?”

Die Frage ist einfach. Und lässt sich beantworten, selbst wenn man nicht so leicht erkennen kann, wo die Grenze liegt. Es regnet im öffentlichen Raum. Und die Sonne scheint im öffentlichen Raum. Man hört Vogelgesang und Musik im öffentlichen Raum. Und kann gemeinhin seine Sinne grenzenlos nutzen im öffentlichen Raum. Man wird selbst zum eigentlichen Sinnesorgan; zur Natur inmitten der Natur. Man wird auch zur Kultur inmitten der Kulturen. Man verfügt über ein Wissen und eine Erfahrung ähnlich derjenigen, die Menschen vor uns benutzten, um den besten Weg zwischen zwei Punkten zu finden. So wie es schon seit ewigen Zeiten auf dem Ochsenweg vom Süden bis zum Norden Jütlands geschieht.

Dieses Faltblatt ist für alle, die dem Ochsenweg ihre Aufmerksamkeit schenken möchten. Dieser Weg ist sowohl eine räumliche Strecke als auch gleichzeitig ein mentaler Raum. Er ist ein öffentlicher Raum. Ohne viel Möglichkeit etwas unterwegs zu kaufen oder sich ablenken zu lassen. Der Ochsenweg ist ein Ort zur Vertiefung. In die Natur und die Kultur, die diesen Weg schuf und auf dem wir uns nun bewegen.

ÜBER DAS OCHSENWEGPROJEKT

Der Ausschuss für Kunst im öffentlichen Raum des Staatlichen Kunstfonds hat dieses Projekt aus Neugier am öffentlichen Raum initiiert. Zwölf Künstler der Kunstsparten Kompositionsmusik, Kunsthandwerk, Design, Architektur, Bildende Kunst, Bühnenbild und Literatur tragen mit Werken entlang der Wander-, Rad- und Reitwege von Viborg bis zur dänischen Südgrenze bei.

Das Ziel ist es, einen Verlauf von Kunsterlebnissen entlang des Ochsenwegs in Jütland zu schaffen. Jedem Künstler wurden 400.000 DKK zur Ausformung eines freien Werkes bewilligt. Als Prämisse galt: Lieber ein Traumprojekt innerhalb des wirtschaftlichen Rahmens als eine Auftragsarbeit zu schaffen.

Es ist das erste Mal in der Geschichte des Staatlichen Kunstfonds, dass sämtliche Kunstsparten im öffentlichen Raum herausgefordert werden. Zwölf Künstler kommen mit jeweils ihrem Beitrag für den Ochsenweg als mentalem und physischem Raum. Im Folgenden informieren wir über die zwölf Künstler und deren Projekte und zeigen Bilder der Entstehung ihrer Werke. Gleichzeitig informiert die Homepage des Staatlichen Kunstfonds laufend über den Projektverlauf, die einzelnen künstlerischen Entwürfe und projektbezogenen Veranstaltungen:

<http://www.kunst.dk/billedkunst/kunstedetoffrum/haervejen/>

Viel Vergnügen!

HALD SØ

**PIA TAFDRUP
PER BAK JENSEN
OLE JENSEN
SYS HINDSBO
TAGE LYNEBORG
BENT SØRENSEN
MARTIN ERIK ANDERSEN
BENTE SKJØTTGAARD
URSULA MUNCH-PETERSEN
SOPHIA KALKAU
PER KIRKEBY**

Trækfuglens Kompas er digteren Pia Tafdrups bidrag til Hærvejsprojektet tillige med oplæsninger (se kalender på <http://www.kunst.dk/billedkunst/kunstedetoffrum/haervejen/>). Digtsamlingen udkom i almindelig distribution over hele landet den 6. maj (også som lydbog indlæst af digteren). Den indeholder en række digte over temaet *bevægelsens element*. Og Tafdrup bevæger sig. Hun er undervejs mellem steder og afsøger tid og rum – *På alle sprog* – som et digt beskriver det:

*Mos klatrer grønt, skriver sig
ytringsfrit
ud over store sten –
istidens vandreblokke gjorde holdt
netop her.*

The Compass of the Migratory Bird is the poet Pia Tafdrup's contribution to the Hærvej Project together with readings of the poems (for calendar visit <http://www.kunst.dk/billedkunst/kunstedetoffrum/haervejen/>). The collection of poems was released across the country on the 6th of May (also as audio book read by the poet). It contains a sequence of poems around the theme of the element of movement. And Tafdrup is moving. She is on her way between places and seeks time and space – *In all languages* – as one poem describes it:

*Moss climbs green, writes itself
expressly free
out across great boulders –
the Ice Age's erratic blocks halted
precisely here.*

Der Kompas des Wandervogels heißt der Beitrag der Dichterin Pia Tafdrup zum Ochsenprojekt, begleitet von Lesungen (siehe Kalender: <http://www.kunst.dk/billedkunst/kunstedetoffrum/haervejen/>). Der Lyrikband kam am 6. Mai in die dänischen Buchhandlungen (auch als Hörbuch, von der Dichterin gelesen). Er enthält eine Reihe Gedichte zum Thema Im Element der Bewegung. Und Frau Tafdrup bewegt sich. Sie ist auf ihrem Wege zwischen Orten und Räumen – *In allen Sprachen* – wie eines ihrer Gedichte erkennen lässt:

*Das Moos klettert grün, schreibt sich
meinungsfrei
in große Steine ein –
Wanderblöcke der Eiszeit, die innehielten
gerade hier*

Mos klatrer grønt, skriver sig
ytringsfrit
ud over store sten –
istidens vandreblokke gjorde holdt
netop her.

PER BAK JENSEN
En evighedskalender er billedkunstner Per Bak Jensens nytolkning af kristendommens billedsprog, og du vil kunne genfinde motiverne på din vandring langs Hærvejen. Siden Kristi Himmelfartsdag den 13. maj 2010 har kalenderens små sort-hvide originalfotografier været ophængt i våbenhuse i 13 kirker: Viborg Domkirke - Grathe Kirke - Kragelund Kirke - Vrads Kirke - Nørre Snede Kirke - Øster Nykirke - Nørup Kirke - Bække Kirke - Skrave Kirke - Jels Kirke - Vojens Kirke - Sct. Nicolai Kirke - Kliplev Kirke.

Du kan få en evighedskalender ved henvendelse til Viborgs Pilgrimscentrum telefon 8662 1121 ved kirkernes graverkontorer, ved herbergerne og turistinformationerne langs Hærvejen.

Hærvejen deler en 80 kilometer lang strækning med Klosterruten, som fører til Løgumkloster (Locus Dei, Guds Sted). Her udstilles endvidere Per Bak Jensens farvefotoserie *Torn* i glasgangen bag Løgumkloster Kirke. Billederne er også trykt som postkort, og kan fås i Løgumkloster Kirke og Refugium.

Visual artist Per Bak Jensen has made a new interpretation of the figurative language of Christianity in the shape of his **perpetual calendar**, and you will be able to rediscover these motives as you walk along Hærvejen. Since Ascension Day on the 13th of May, 2010 these small black and white original photos have been exhibited in 13 churches: Viborg Domkirke - Grathe Kirke - Kragelund Kirke - Vrads Kirke - Nørre Snede Kirke - Øster Nykirke - Nørup Kirke - Bække Kirke - Skrave Kirke - Jels Kirke - Vejens Kirke - Sct. Nicolai Kirke - Kliplev Kirke.

You can obtain a perpetual calendar by contacting Viborg's Pilgrimscentrum at (+45) 8662 1121 or at church offices, hostels and tourist agencies along Hærvejen.

Hærvejen shares an 80 kilometre long stretch of road with Klosterruten, which leads to Løgumkloster (Locus Dei, The Place of God). Here, Per Bak Jensen's colour photo series *Torn* is exhibited in the glass corridor behind Løgumkloster Kirke. The photos are also printed as post cards, and are available in Løgumkloster Kirke and Refugium.

Ein Ewigkeitskalender ist die Neulesung des bildenden Künstlers Per Bak Jensen der Bildersprache des Christentums, und Sie werden deren Motive auf der Wanderung entlang des Ochsenwegs wiederfinden können. Seit Christi Himmelfahrt am 13. Mai 2010 hängen die kleinen, schwarz-weißen Original photographien des Kalenders in den Vorhallen von 13 Kirchen: Viborg Domkirche - Grathe Kirche - Kragelund Kirche - Vrads Kirche - Nørre Snede Kirche - Øster Nykirche - Nørup Kirche - Bække Kirche - Øster Nykirche - Nørup Kirche - Bække Kirche - Skrave Kirche - Jels Kirche - Vojens Kirche - Sct. Nicolai Kirche - Kliplev Kirche.

Den Ewigkeitskalender erhalten Sie im Pilgerzentrum Viborg (Tel.: (+45) 8662 1121), den Küsterbüros der Kirchen und in den Herbergen sowie Touristinformationen.

Der Ochsenweg teilt etwa 80 Kilometer Streckenverlauf mit dem Klosterwanderweg nach Løgumkloster (Locus Dei - Gottes Ort). Hier wird desweiteren Per Bak Jensens Farbphotoserie *Torn* im Glasgang hinter der Kirche in Løgumkloster ausgestellt. Postkarten der Bilder sind in Kirche und Refugium erhältlich.

Designeren Ole Jensen har til Hærvejsprojektet udviklet en regnkutte i åndbar mikro-polyester i 400 eksemplarer.

Vand er altid et tema for udendørs-mennesket. Regnkutten er udformet som et langt klæde med brynjekrave og kegleformet hætte.

Regnkutten beskytter mod vand og vind, har ekstra-læg til rygbagage og integreret refleks. Regnkutten er et moderne stykke beklædning, som i brug fremstår som et middelalderligt tegn i landskabet. Som en ting til turen. Som et tegn på turen. Som et minde om turen.

Den 28. juni 2010 om aftenen demonstrerede Ole Jensen sin kreation ved Tørning Mølle. Her blev regnkutterne vist for første gang. I forbindelse med en to-dages hærvejsvandring arrangeret af Klosterlund Museum og Naturcenter gennem Kompedal, Grath Hede, Haller Å og Ulvedal kommer regnkutterne på prøve under åben himmel.

Fra den 1. juli 2010 frigives regnkutterne til almindeligt brug. De kan blandt andet købes på turistbureauer, herberger og museer langs Hærvejen.

Designer Ole Jensen has created a rain cloak of breathable micro polyester in 400 copies as his contribution to the Hærvej Project. Water is always a theme for the outdoor person. The rain cloak is shaped as a long piece of cloth with a mail collar and a conical hood. The rain cloak protects against water and wind, has an extra extension for backpacks and an integrated reflector tag. The rain cloak is a modern piece of clothing, but it functions as a medieval sign in the landscape when you wear it. As a thing for the trip. As a sign of the trip. As a memory of the trip.

On the evening of the 28th of June 2010, Ole Jensen demonstrated his creation at Tørning Mølle. Here, the rain cloaks were shown for the first time. The rain cloaks will be tested under the open sky during a two-day walk arranged by Klosterlund Museum and Naturcenter which will take you along Hærvejen through Kompedal, Grath Hede, Haller Å and Ulvedal.

From the 1st of July 2010 the rain cloaks will be released for wholesale. The rain cloaks can be

bought at tourist agencies, hostels and museums along Hærvejen.

Der Designer Ole Jensen udviklede for das Ochsenwegprojekt eine Regenkutte aus atmungsaktiver Mikrofaser in 400 Exemplaren. Wasser ist stets ein Thema für Freiluftmenschen. Die Regenkutten in der Form eines langen Kleidungsstücks mit Schuppenkragen und kegelförmiger Kapuze schützt vor Wasser und Wind, wurde im Rucksackbereich verstärkt und mit integralen Reflektoren versehen. Als modernes Kleidungsstück hebt sich diese Regenkutte in der Landschaft deutlich als mittelalterliches Zeichen hervor. Ein Gegenstand für die Wanderung wird so zum Zeichen der Wanderung und Erinnerungstück in Einem.

Am 28. Juni 2010 führte Ole Jensen abends seine Kreation an der Tørninger Mühle vor. Sie wird hier erstmalig vorgestellt. Im Verbindung mit einer zweitägigen Ochsenweg-Wanderung arrangiert, durch das Klosterlund Museum und Naturcenter

durch Kompedal, Grath Heide, Haller Aue und Ulvedal, wird die Kutte dann ihre Qualitäten unter offenem Himmel beweisen müssen.

Ab 1. Juli 2010 wird die Regenkutte zur allgemeinen Verwendung freigegeben und kann unter anderem in den Touristinformationen, Herbergen und Museen entlang des Ochsenwegs erworben werden.

Billedkunstneren Sys Hindsbo har skabt tre tavler i marmor over helgenfiguren Christoforou. Den største måler 236 x 160 cm og er opsat ved Klipleve Kirke, de andre noget mindre tavler forventes på plads ved Jels voldsted, hvor den sidste rest af Farrisskoven findes (og der er set ulvespor i vinter). I Hindsbos værker går billedpoesi, forventning, eventyr og vandring hånd i hånd. Tredje tavle udgør det midterste af en bro over et frilagt lille vandløb lige neden for Ørslev Kloster, som for øvrigt er et af de smukkeste huse, kunstneren har set. Det meditative og reflekterende hos Hindsbo udfordres af specifikt udvalgte steder.

Visual artist Sys Hindsbo has created three tables in marble of the Saint Christoforou. The biggest table measures 236 x 160 cm and is exhibited by Klipleve Kirke, the other rather smaller tables are expected to be exhibited by Jels Voldsted, where the last remnant of Farrisskoven can be found. (During winter time wolf tracks have been spotted here). In the works of Hindsbo, imagery, expectation, adventure and walking go hand in hand. The third table constitutes the middle part of a bridge crossing a small brook below Ørslev Kloster, which by the way is one of the most beautiful houses the artist has ever seen. The meditative and reflective aspects of Hindsbo's work are challenged by the specifically chosen places.

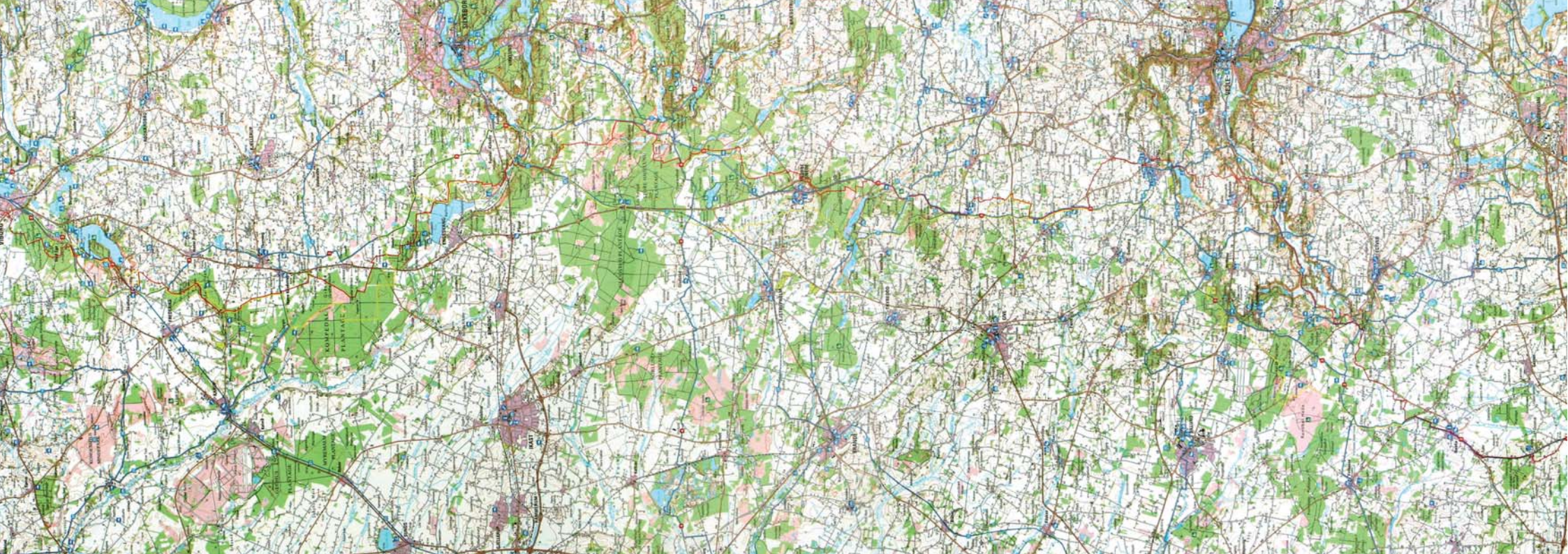
Die Bildende Künstlerin Sys Hindsbo schuf drei Marmortafeln der Heiligenfigur Christoforou. Die größte misst 236 x 160 cm und steht in der Kirche von Klipleve, die weiteren, etwas kleineren Tafeln erwarten ihren Ort am Wallgraben von Jels, im Restbestand des Farriswaldes. (Im Winter wurden hier Wolfsspuren gesehen). In Frau Hindsbos Werken gehen bildliche Poesie, Erwartung, Märchen und Wanderung Hand in Hand. Die dritte Tafel bildet den Mittelteil einer Brücke über einen kleinen, freigelegten Wasserlauf unmittelbar vor dem Kloster in Ørslev, laut der Künstlerin eines der schönsten Bauwerke, die sie je gesehen hat. Das meditative und reflektierende Element der Arbeiten von Sys Hindsbo kommt an solch speziell ausgewählten Orten zur Entfaltung.

**MARMOR
TAVLER**

KONG KNAPS DIGE

Arkitekten Tage Lyneborg har tænkt sig et tårn i Kompedal. Et tårn lige ved Hærvejen, hvorfra der er udsigt over landskaber og Kompedalen. Tårnets plan er 5 x 5 meter, og det er tanken, at en gruppe naturelskere, vandrere, skoleklasser kan bebo etagerne. Tidligt om morgenen græsser 100 kron dyr på hedesletten, og kongeørnen ses i luften over.

Tårnet tænkes i tømmerkonstruktion, som en ramme af 3 kuber lodret. Trækkærter og værn vil blive forsøgt udviklet som en slags grov vævning i tovværk. Herpå kan flader lukkes mod blæsten med lærred, så en primitiv bosætning kan finde sted.

Dato for færdiggørelse af tårnet er endnu uvis. Mange forestiller sig ting, der kommer om det næste hjørne, men ofte er det sådan, at overraskelsen er den bedste gave.

Architect Tage Lyneborg has envisaged a tower in Kompedal. Placing the tower at Hærvejen gives you a view of landscapes and Kompedalen itself. The ground plan of the tower is 5 x 5 meters and the idea is for groups of nature lovers, hikers and school classes to occupy the floors. Early in the morning you can see hundreds of red deer browsing on the plain, and the golden eagle can be seen in the air above.

The tower is envisaged as a timber construction consisting of three cubes creating a vertical frame. The idea is to weave pulling mechanisms into the ropes, with which different shutters and canvasses can be steered to close off against the wind to allow for a primitive settlement.

The date of completion for the tower is yet unknown. Many people imagine things to come just around the corner but often it is the surprise, which is the best present of them all.

Der Architekt Tage Lyneborg dachte an einen Turm im Kompedal. Ein Turm direkt am Ochsenweg, mit direkter Aussicht über Landschaften und das Kompedal. Der Grundplan misst 5 x 5 Meter und der Gedanke ist, dass eine Gruppe Naturliebhaber, Wanderer oder Schulklassen die Etagen bewohnen könnte. Am frühen Morgen äsen bis zu 100 Hirsche auf der Heideebene und der Steinalder zieht häufig seine Bahnen am Himmel.

Wir müssen uns den Turm als eine Holzkonstruktion vorstellen, als ein Rahmen von drei lotrechten Kuben. Man wird versuchen, durch Zugkräfte die Brüstung als eine Art grobes Gewebe aus Tauwerk zu entwickeln. Danach lassen sich einzelne Flächen gegen die Winde mit Leinwänden schließen, so dass eine urtümlich primitive Behausung entsteht.

Das Datum der Fertigstellung des Turmes ist noch ungewiss. Die Meisten stellen sich Dinge vor, die um die nächste Ecke warten. Doch oft ist es so, dass die Überraschung zum besten Geschenk wird.

BENT SØRENSEN

Scenografen Katrine Wiedeman og komponisten Bent Sørensen er fælles om at skabe en installation af scenografi og musik i forlængelse af den overordnede grundidé om udsmykning af det offentlige rum. Installationen *Den hvide skov* består af en ca. 25 x 25 meter hvid vinterskov, der er placeret omkring en lille skovvej tæt ved Vester Palsgaard Skovmuseum. Skoven bliver gjort hvid – som en vinterskov – af helt organisk materiale. Det er tanken, at publikum skal kunne færdes i den hvide skov – og derved opleve en vinter – midt om sommeren. I skoven vil der være opstillet 8 skjulte højtalere, hvorfra den hvide skovs musik afspilles. Musikken består af 8 af Hærvejens kirkers klokker indsmeltet i en musik af sangstemmer. Når man færdes på den lille skovvej i *Den hvide skov*, vil man således kunne høre træerne synge, og når man følger vejen 25 meter, vil man i en koncentreret geografi gennem klokkerne kunne følge Hærvejen fra Viborg til Kliplev.

Den hvide skov er tilgængelig fra lørdag den 7. august 2010. Derefter vil den blive stående til den i princippet forsvinder af sig selv på mellem et halvt

og et helt år. Vester Palsgaard Skovmuseum passer på *Den hvide skov* – ser efter den – og er også vært for en stor sommerfest med arbejdende værksteder på museet den 22. august 2010, som installationen kan blive en del af.

Mens scenografien – *Den hvide skov* – forhåbentlig vil kunne stå længe placeret på Vester Palsgaard Skovmuseum, vil det af flere grunde være uhenigtsmæssigt at have højttaleranlæg med musik placeret udendørs i mere end nogle få uger. Planen er derfor, at de 8 stykker musik, der danner musikdelen af installationen vil blive permanent muliggjort i de 8 kirker, hvorfra kløkkelyden stammer. Hvorefter man i følgende kirker: Viborg Domkirke, Thorning, Vrads, Nørre Snede, Øster Nykirke, Jels, Åbenrå (Skt. Nicolaj) og Kliplev – gennem opsat mp3afspiller og hovedtelefoner – vil kunne lytte til installationens lydbilleder – det stykke musik hvor klokkerne fra den kirke, man befinder sig i, er smeltet ind i vokalmusik.

Skovområdet ligger 150 meter fra Vester Palsgaard Skovmuseum i Hampen.

Scenographer Katrine Wiedeman and composer Bent Sørensen have joined in creating an installation consisting of scenography and music corresponding to the overall idea of decorating public space. The installation *The white forest* consists of around 25 x 25 meters of white winter forest placed around a small forest road nearby Palsgaard Skovmuseum. The forest is rendered white – exactly like a winter forest – by a completely organic material. The idea is for the audience to wander about in *The white forest*, experiencing winter in the middle of summer. From eight hidden speakers, music of *The white forest* will be played. The music consists of bells from eight of the churches on Hærvejen, fused with a choir of singing voices. Walking in *The white forest*, you will thus hear the trees sing and following the 25 meter long road, the bells will create a concentrated geography leading you along Hærvejen all the way from Viborg to Kliplev.

The white forest is open from Saturday the 7th of August 2010. From then on it will stay there until it presumably will disappear all on its own in between

a half and a whole year. Vester Palsgaard Skovmuseum takes care of *The white forest* – looks after it – and also hosts a big summer party with workshops in the museum on the 22nd of August 2010, in which the installation is imagined to take part.

While the scenography – *The white forest* – will hopefully keep existing for quite a while at Vester Palsgaard Skovmuseum, it would not be sensible to keep the speakers with the music outdoors for more than a couple of weeks. The idea is therefore to make the eight pieces of music, which together create the musical part of the installation, permanently accessible in the eight churches, from which the church bells originate. Through the use of mp3 players and headphones you will thus be able to listen to that piece of the installation's sound pictures, which combines vocal music with the sound of bells from the church you are standing in: Viborg Domkirke, Thorning, Vrads, Nørre Snede, Øster Nykirke, Jels, Åbenrå (Skt. Nicolaj) and Kliplev. The forest area is situated 150 meters from Vester Palsgaard Skovmuseum in Hampen.

FORESTILLING

Die Bühnenbildnerin Katrine Wiedeman und der Komponist Bent Sørensen haben gemeinsam eine Installation geschaffen, Bühnenbild und Musik in Verlängerung der Grundidee der Verschönerung des öffentlichen Raums. Die Installation *Der weiße Wald* besteht aus ca. 25 x 25 Metern winterlichen Waldes entlang eines kleinen Waldweges, nahe dem Vester Palsgaard Forstmuseum. Der Wald wird mit ausschließlich organischem Material winterlich geweißt. Der Gedanke ist, dass das Publikum *den weißen Wald* begeht – einen Winter erlebt – mitten im Sommer. Im Wald werden acht Lautsprecher verborgen, die die Töne des weißen Waldes spielen. Die Musik entsteht aus der Verschmelzung von acht Ochsenwegkirchglocken sowie Gesangsstimmen. Begeht man den kleinen Weg im weißen Wald, wird man also die Bäume singen hören, und folgt man dem Weg diese 25 Meter, wird man in den Glockentönen eine konzentrierte Geographie des Ochsenwegs von Viborg nach Kliplev erleben können.

Der weiße Wald ist zugänglich vom Samstag, den 7. August 2010. Danach bleibt er stehen, bis er

im Prinzip im Laufe eines halben bis eines Jahres wie von selbst verschwindet. Vester Palsgaard Forstmuseum pflegt *Den weißen Wald* – schaut nach ihm – und ist auch Wirt eines großen Sommerfestes mit arbeitenden Werkstätten im Museum am 22. August 2010, zu dessen Teil die Installation wird.

Während das Bühnenbild – *Der weiße Wald* – hoffentlich möglichst lange am Vester Palsgaard Forstmuseum verbleibt, wäre es aus vielen Gründen nicht zweckmässig, die Lautsprecher und die Musik länger als einige Wochen draußen zu belassen. Der Plan ist daher, die acht musikalischen Stücke der Installation permanent in die acht Kirchen der ursprünglichen Glockentöne zu überführen. Wonach man in folgenden Kirchen: Viborger Dom, Thorning, Vrads, Nørre Snede, Øster Nykirke, Jels, Åbenrå (Skt. Nicolaj) und Kliplev – durch aufgestellte mp3 Geräte und Kopfhörer – die Klangbilder der Installation, die Verschmelzung von Vokalmusik und Glocken, in den jeweiligen Entstehungskirchen genießen kann.

Das Waldgebiet befindet sich 150 Meter vom Vester Palsgaard Forstmuseum in Hampen.

KATRINE WIEDEMAN

Billedhuggeren Martin Erik Andersen placerer den skulpturelle og fysiske del af sit hævejsbidrag i ankomsthallen på Hald Hovedgård i Viborg. Værket indvies i forbindelse med Store Bogdag den 7. august 2010.

Værket giver måske en god mulighed for at sige et par ord om det, som ikke kan siges.

Med et par få tilpasninger vil figuren fungere som stumtjener og finde sin virkelige og ydmyge plads og funktion i realiteternes, litteraturens og historiens verden.

Andersen placerer et par turkmenske nomadetæpper i hallen (og muligvis på selve stumtjeneren). Et tæppe er ikke et træ, men der er alligevel nogle rødder i tæpperne, som filtrer sig ind i og forgrener sig ud i det kunstneren tænker om Hævejen som vores gamle kulturelle transportåbning ud i verden: Viborg, Jylland, Bad Gastgein, Turkmenistan. Steder og stemninger der lyder som en ny fri republik – en republik, hvor tanken, billederne og stoffet flyder åbent på tværs af tid og sted.

Sculptor Martin Erik Andersen places his sculptural and physical part of his contribution to the Hævejs Project in the arrival hall of Hald Hovedgård in Viborg. The work is introduced during the event Store Bogdag (Big Book day) on the 7th of August 2010.

Perhaps this work of art gives an occasion to say a couple of words about what cannot be said.

With only a few adjustments, the sculpture can function as a hat stand and find its real and humble place and function in the world of realities, literature and history.

Andersen will place a couple of Turkmen nomadic carpets in the hall (and possibly also on the hat stand itself). A nomadic carpet is not a tree, and yet there are some roots in these carpets which branch out into the artist's thoughts on Hævejen as our old cultural node of transportation opening up towards the world: Viborg, Jutland, Bad Gastgein, Turkmenistan. Places and atmospheres resonating of a new and free republic, a republic where thought, picture and texture runs openly, transcending time and place.

Der Bildhauer Martin Erik Andersen platziert den skulpturell physischen Teil seines Ochsenwegbeitrags in der Ankunftshalle des Hald Hovedgård in Viborg. Das Werk wird in Verbindung mit dem Großen Büchertag am 7. August 2010 eingeweiht.

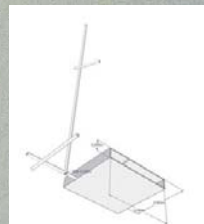
Das Werk bietet möglicherweise gute Gelegenheiten um einige Worte darüber zu sagen, was nicht gesagt werden kann.

Mit ein paar Anpassungen werden die Figuren als Stummdiener fungieren und ihren wirklichen sowie demütigen Platz samt ihre Bestimmung in der Welt der Realität, der Literatur und der Geschichte finden können.

Andersen bringt ein paar turkmenische Nomadenteppiche in der Halle (und möglicherweise an den Stummdienern) an. Ein Teppich ist kein Baum und doch finden sich einige Wurzeln im Teppich, die in die Gedanken des Künstlers über den Ochsenweg als unsere alte, kulturelle Transportöffnung hinaus in die Welt hineinwirken und sich verzweigen: Viborg, Jütland, Bad Gastgein, Turkmenistan. Orte und Stimmungen mit dem Klang

einer freien Republik – einer Republik, in der Gedanke, Bild und Stoff offen und quer zu Zeit und Ort zusammenfließen.

SKULPTURELLE
INDGREB

Keramikeren Bente Skjøttgaard har gennet jysk kvæg gennem ler og dermed ladet de gamle kvægracer sætte aftryk i den levende historie om Hærvejen – der også kaldes Oksevejen.

Skjøttgaards keramiske værker er voluminøse, og det tonstunge relief til Hærvejen er ingen undtagelse. Naturens eget materiale og Vejen Kunstmuseum fortæller historien fra den 16. oktober 2010, hvor værket integreres i landskabet nord for rastepladsen ved Bække.

Se reportage om Bente Skjøttgaards projekt på <http://www.gamle-husdyrracer.dk/>

Ceramic artist Bente Skjøttgaard has lead Jutlandic cattle through clay and thus allowed old cattle breeds to set their footprint on the ongoing history of Hærvejen – also called Oksevejen (the Ox Road).

The works of Skjøttgaard are usually voluminous and the relief made for Hærvejen, which weighs more than a ton, is no exception. Nature's own material tells the story together with Vejen Kunstmuseum from the 16th of October 2010 where the work of art will be integrated in the landscape north of the picnic area at Bække.

See <http://www.gamle-husdyrracer.dk/> for a reportage on Skjøttgaard's project.

Die Keramikerin Bente Skjøttgaard hat jütisches Vieh durch den Ton getrieben und damit die alten Viehrassen ihren Hufabdruck in die lebendige Geschichte des Ochsenwegs prägen lassen.

Skjøttgaards keramische Werke sind voluminös, und das tonnenschwere Relief für den Ochsenweg bildet keine Ausnahme. Das der Natur eigene Material und das Kunstmuseum in Vejen erzählen die Geschichte ab 16. Oktober 2010 an, wenn das Werk in die Landschaft nördlich des Rastplatzes bei Bække integriert wird.

Die Reportage zu Bente Skjøttgaards Projekt sehen Sie hier: <http://www.gamle-husdyrracer.dk/>

Keramikeren Ursula Munch-Petersen har maden som omdrejningspunkt for sin fortælling om de planter, frø og andet spiseligt der siden tidernes morgen har tjent som føde. Munch-Petersen har skabt en række keramisk formgivne plancher som en slags naturens spisekammer. Således rækker inspirationen tilbage mod oldtiden men også frem mod de kroer og herberger, der nu engang findes i dag. Plancherne kunne også lede tankerne i retning af skoletidens anskuelsestavler. Vi får oplysning og viden og inviteres til at bruge sanserne. Billedsproget danner afsæt for fantasien.

Lertavlerne kan beses på Hald Hovedgaard i Viborg fra den 7. august 2010.

Ceramic artist Ursula Munch-Petersen has chosen food as the turning point of her tale about the plants, seeds and other edible things that since the beginning of time have served as food. Munch-Petersen has created a sequence of ceramic tables forming a kind of nature's storage room. The inspiration thus reaches back to prehistoric times but also forward, connoting the inns and hostels of today. The ceramic tables could also connote the old tables once used to illustrate biology and anatomy in school. We are given information and knowledge and are invited to use our senses. The figurative language onsets fantasy.

The ceramic tables can be found at Hald Hovedgaard in Viborg from the 7th of August 2010.

Die Keramikerin Ursula Munch-Petersen nahm sich die Nahrung als Angelpunkt für ihre Erzählung über die Pflanzen, die Saaten und anderes Essbare, das seit Urzeiten als Ernährung dient. Munch-Petersen schuf eine Reihe keramisch gestaltete Tableaux als eine Art Speisekammer der Natur. Ihre Inspiration greift gleichermaßen zurück auf das Altertum sowie die Krüge und Herbergen, die sich heute hier befinden. Ihre Übersichtstafeln leiten unsere Gedanken auch zurück in den anschaulichen Unterricht der Schulzeit. Wir erhalten Aufklärung und Wissen, unsere Sinne werden eingeladen teilzunehmen. Die Bildersprache regt die grundlegende Phantasie an.

Die Tontafeln können in Hald Hovedgaard ab dem 7. August 2010 besichtigt werden.

Billedhuggeren Sophia Kalkau viser skulpturværket *Lenticula* i Skibelund Krat. Værket består af to cirkulære sorte sten, der signalerer tyngde og tid. Kalkaus glatte overflader og perfekte forarbejdning af sit materiale rummer en mulighed for at mærke verdens uforanderlighed – at "lægge øret til universet". I en eftertænksom stund som når man tænker på det forgangne, ligger kimen til det ny. Værket har ikke blot kraft som naturens egen monolit, det indgår også en pagt med naturen. Solen vil varme stene og kulden vil gøre sit. Som sådan vil *Lenticula* være en slags levende øjenvidne langs Hærvejen.

Sophia Kalkaus fotografier af projektet vises på Vejen Kunstmuseum fra den 13. november 2010.

Sculptor Sophia Kalkau shows her sculptural work *Lenticula* in Skibelund Krat. The work consists of two circular black stones representing gravity and time. Kalkau's smooth surfaces and perfect treatment of her material represents the possibility to feel the unchangeability of the world – to listen to the universe. The germ of the new lies in a thoughtful moment as when thinking of things past. The work does not only work as nature's own monolith, it is also allied to nature itself. The sun will heat up the stones and the cold will cool them down. As such *Lenticula* will function as a living witness along Hærvejen.

Sophia Kalkau's photographs of the project will be exhibited at Vejen Kunstmuseum from the 13th of November 2010.

Die Bildhauerin Sophia Kalkau zeigt die skulptural Werk *Lenticula* im Skibelund Krat. Das Werk besteht aus zwei kreisrunden schwarzen steinen, die Schwere und Zeit signalisieren. Kalkaus glatte Oberflächen und perfekte Verarbeitung des Materials räumt uns die Möglichkeit ein, die Unveränderlichkeit der Welt zu empfinden – "das Ohr ans Universum zu legen". In einer nachdenklichen Stunde, in der man an das Vergangene denkt, liegt der Keim für das Neue. Die Werk haben nicht nur die Kraft monolithische Natur, sie gehen auch einen Pakt mit der Natur ein. Die Sonne wird die Steine erwärmen und die Kälte das ihrige tun. Als solches werden *Lenticula* zu einer Art lebendige Augenzeugen entlang des Ochsenweges.

Sophia Kalkaus Fotografien von dem Projekt werden vom Vejen Kunstmuseum ab dem 13. November 2010 gezeigt.

PER KIRKEBY
Maleren Per Kirkeby har tegnet skitsen og lavet model til et kursuscenter i Nørre Snede, Hærvejens højest beliggende bysamfund. Huset har arkitektoniske ligheder med et traditionelt klosterbyggeri. Mere detaljerede skitser, der nærmere redegør for projektets kunstneriske idé, samt udstillingsmodel vises fra den 4. september på Vejen Kunstmuseum.

Bygningen rummer både monumentale træk og meditative rum. Kirkeby har lagt vægt på, at indre og ydre rum er to alen af samme stykke. Mennesket er, når det kommer til stykket, måske ikke så forskelligt fra den jord, det er kommet af.

Painter Per Kirkeby has sketched and created the model for a conference center in Nørre Snede, the highest situated settlement on Hærvejen. The house displays an architectural resemblance to a monastery. More detailed sketches, which further explain the artistic idea behind the project, will be exhibited along with the model from the 4th of September at Vejen Kunstmuseum.

The building contains both monumental characteristics as well as meditative rooms. Kirkeby has stressed the interchangeability of the inner and outer rooms. When it comes down to it, human beings are perhaps not that different from the soil they come from.

Der Maler Per Kirkeby hat Skitzen und das Modell für ein Kursuszentrum in Nørre Snede angefertigt, der höchstgelegenen Stadtgemeinschaft am Ochsenweg. Das Haus erinnert architektonisch an den traditionellen Klosterbaustil. Detaillierte Skitzen zur Erschließung der künstlerischen Idee des Projektes sowie ein Ausstellungsmodell werden ab 4. September im Vejen Kunstmuseum gezeigt.

Die Gebäude umfassen sowohl monumentale Züge als auch meditative Räume. Kirkeby hat Wert darauf gelegt, dass äußere und innere Räume zwei Seiten der selben Sache sind. Der Mensch ist, wenn es darauf ankommt, vermutlich nicht so verschieden von der Erde, der er entstammt.

<http://www.statenskunstfond.dk>
<http://www.kunst.dk/billedkunst/kunstidetooffrum/haervejen/>

TEKST: ERIK STEFFENSEN
FOTOS FRA HÆRVEJEN: KATE NIELSEN
FORSIDE: MARTIN ERIK ANDERSEN
BAGSIDE: OLE JENSEN
LAYOUT OG DTP: WINNTHÉR-JUHILIN, DK
TRYK: EKS-SKOLENS TRYKKERI
JULI 2010

STATENS KUNSTFOND
THE DANISH ARTS FOUNDATION

**HÆR
VEJEN**
OCHSENWEG